

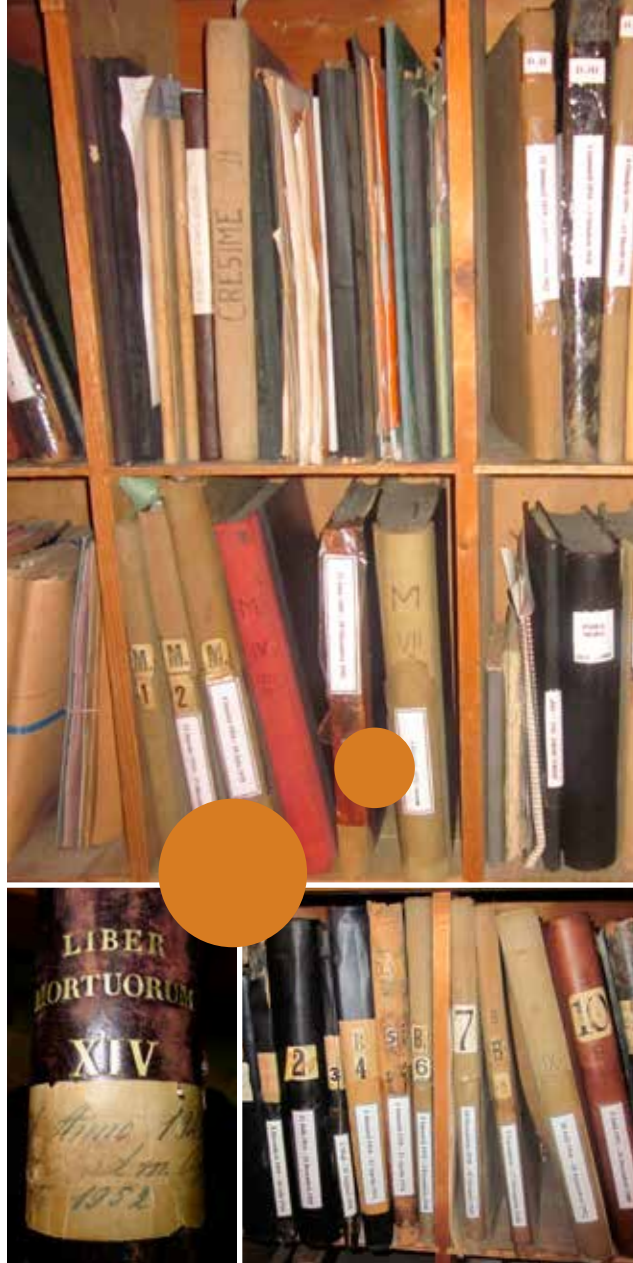
Za lažje razumevanje pojava smo popisana imena prešteli in dobili okvirni rezultat. Upoštevati moramo, da so imena tudi večkrat ista, saj se nahajajo v različnih virih (nagrobniku, knjige in indeks imen na pokopališču ter mrliške knjige in indeks imen v cerkvah):

- Na kairskem pokopališču sta bili popisani obe razpoložljivi knjigi: skupaj je popisanih 40 imen pokojnih (polovica ženskih, 37,5 % moških, ostalo otroci).
- Matične knjige v sv. Jožefu so veliko bolj obsežne: popisanih je 470 imen pokojnih (skoraj 77 % ženskih, skoraj 15 % moških, ostalo otroci).
- Imena Slovencev, pokopanih na aleksandrijskem pokopališču, vpisanih v tamkajšnjih knjigah štejejo 677 pokojnih (76 % žensk, 21,5 % moških, ostalo otroci).
- Matične knjige v sv. Katarini so bile obdelane le deloma: evidentiranih je bilo 189 pokojnih, od tega 63 % žensk.

Pojavljajo se naslednji priimki: Furlani, Mozetič, Saksida, Gregorič, Černe, Marušič, Špacapan, Cijan, Cej, Leban, Žigon, Vodopivec, Zorn, Kerševan, Čotar ... ter mnogi drugi.

Vsega ne bomo nikoli vedeli, nekaj bo vedno ostalo skritega. Vendar še naprej nas bo gnala želja po novih spoznanjih. Tudi na tak način si v društvu prizadevamo, da bi pojav aleksandrinstva čim bolj spoznali in ga nato predstavili širši javnosti.

Čeprav so nekatere aleksandrinke in drugi Slovenci ostali v tuji deželi, smo jih danes, s to raziskavo, pripeljali nazaj v domovino. In tukaj ne bodo pozabljeni.

Avtorji raziskave:

Popis grobov 2007 s fotodokumentacijo je opravila Dejana Baša.

Popis grobov 2010 s fotodokumentacijo so opravile Dejana Baša, Tina Mihelj in Daša Koprivec.

Popis knjig na kairskem pokopališču 2010 s fotodokumentacijo so opravile Dejana Baša, Tina Mihelj in Daša Koprivec, na aleksandrijskem pa Tina Mihelj in Magda Ibrahim.

Dokončen popis knjig na aleksandrijskem pokopališču, popis matičnih knjig v cerkvi sv. Jožefa v Kairu in v cerkvi sv. Katarine v Aleksandriji so leta 2011 s fotodokumentacijo opravile Dejana Baša, Tina Mihelj in Neva Leban.

Transkripcijo vseh popisov imen na nagrobnikih in v mrliških knjigah je opravila Tina Mihelj.

Društvo za ohranjanje kulturne dediščine aleksandrink
Prvačina 48, 5297 Prvačina, Slovenija
info@aleksandrinke.si, www.aleksandrinke.si

Izdajatelj: Društvo za ohranjanje kulturne dediščine aleksandrink Prvačina
Idejna zasnova in koordinacija: Dejana Baša
Besedilo: Tina Mihelj
Fotografije: arhiv društva
Tisk: A-media d.o.o.
Naklada: 500

Aleksandrinke,
ki so za vedno ostale v Egiptu

I FEEL
SLOVENIA

Nova Gorica
Nova doživetja

Društvo za ohranjanje kulturne dediščine aleksandrink Prvačina je leta 2007 organiziralo potovanje skoraj sto Slovencev na slovesnost ob postavitvi spominske plošče v Egiptu. Sledil je obisk dveh tamkajšnjih latinskih pokopališč, kairskega in aleksandrijskega, na katerih so pokopane aleksandrinke. Za slovenskega obiskovalca je sprehod skozi pokopališče, kjer je še marsikje ohranjena slovenska beseda, edinstveno doživetje. Na severu Afrike, daleč od doma, so v egiptovski prsti, pokopani številni Slovenci. Omejiti se na ženske, aleksandrinke, postane po sprehodu skozi pokopališči skoraj nemogoče, saj je nekaj imen tudi moških.

Želja po ohranitvi grobov kot pričah preteklega zgodovine in slovenske prisotnosti v Egiptu se je zbudila. Pretilo jim je odstranjevanje, zaradi potreb predvsem koptskih pokojnikov. Začela se je akcija za ohranitev grobov s strani Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu, Mestne občine Nova Gorica in Društva za ohranjanje kulturne dediščine aleksandrink. Kmalu je sledila nova pobuda – postavitve obeležja v spomin na vse v Egiptu pokopane Slovence, uresničena že leta 2010. Obenem s postavitvijo plošče na pročelje kapelice na latinskem pokopališču v Kairu so tri članice društva opravile fotodokumentacijo grobov tako na aleksandrijskem kot tudi na kairskem pokopališču. Poleg tega so izvedle tudi popis (fotodokumentacija) knjig pokopov, ki jih hranita obe pokopališči. Vse dosegljive knjige s kairskega pokopališča so bile v celoti popisane, z aleksandrijskega, zaradi velikega obsega arhivskega gradiva, pa deloma.

V letih 2007, 2010 in 2011 so bila popisana slovenska imena na grobovih na kairskem pokopališču, skupaj 77 imen, od tega 58 ženskih. Aleksandrijsko je obsežnejše, na njem je bilo popisanih 200 imen, od tega 148 ženskih.

Problematika iskanja števila pokopanih Slovencev v Egiptu je zapletena. Zavedati se moramo, da tudi število dobljenih imen na pokopališčih nam ne bo dalo rezultata, ki si ga želimo – točnega števila umrlih aleksandrink oz. Slovencev v Egiptu. Problemi so naslednji:

- Slovenka, ki se je poročila s predstavnikom drugega naroda ali veroizpovedi, je lahko pokopana na drugem pokopališču v Egiptu: grškem, židovskem, muslimanskem ...
- Slovenci so pokopani tudi v drugih krajih po Egiptu.
- Slovenka, ki je prevzela možev neslovenski priimek, bo našim očem ostala zakrita, če ni dopisan njen kraj rojstva, dekliški priimek, narodnost ali ime enega od staršev.
- Sam slovenski priimek nas lahko zavede, saj je pokopana ženska mogoče tudi žena Slovenca.
- Pokopani so tudi otroci slovenskih staršev oz. slovenskih prednikov.
- Priimki so mnogokrat potujčeni in zato težko prepoznavni.

Popisovali smo tako ženska kot tudi moška imena, ponekod tudi imena otrok. Za ‚Slovence‘ smo označili vse tiste, kjer je nagrobnik napisan v slovenščini ali pa je prisoten slovenski priimek. Ker nam sorodstvene vezi oz. izvor osebe zgolj iz nagrobnika povečini niso znani, smo v letih 2010 in 2011 pregledali in popisali še knjige pokopov na obeh pokopališčih in mrliške matične knjige v dveh cerkvah, kamor so aleksandrinke najpogosteje zahajale, sv. Jožef v Kairu in sv. Katarina v Aleksandriji. Raziskovanje imen v mrliških knjigah, ki so v celoti zapisane v latinskem jeziku, daje v marsičem jasnejšo podobo, saj vsebujejo večje število podatkov, kot jih ponuja nagrobnik. V njih je poleg imen pogosto tudi ime staršev, dekliški priimek, kraj rojstva ali ime soproge/-a, iz katerega smo lahko sklepali, da je šlo za Slovenko/Slovenca.

Ime Slovenke pogosto zasledimo kot mater pokojnega otroka ali pokojnega moža, pa tudi Slovenca kot očeta oz. moža pokojne žene, vendar redkeje. Naša raziskava se torej ni omejevala le na pokojne ljudi. Zajeli pa smo tudi del poročnih knjig, ki jih hranijo v sv. Jožefu. Slovensko ime se pojavi pri ženinu, nevesti, starših ali poročnih pričah. Pojavijo se tudi imena slovenskih duhovnikov: Evgen Stanet, Benigen Snoj in Josef Ambrožič, ki so darovali maše ob smrtih oz. porokah Slovencev v Egiptu. Omenjajo so kraji, od koder so prihajale: Prvačina, Gradišče, Bilje, Dornberk, Lipa, Kojsko, Miren, Gorica, Trst, Tolmin, Ljubljana ...

Slovenci so po narodnosti evidentirani kot:

- avstrijske (migranti, ki so se izselili iz Avstro-Ogrske v času pred prvo svetovno vojno);
- italijanske (migranti, ki so se izselili iz Kraljevine Italije v času med obema vojnoma);
- slovenske (redko, predvsem gre za obdobje v prvem desetletju 20. stoletja in po drugi svetovni vojni);
- jugoslovanske (po drugi svetovni vojni);
- egiptovske ali druge narodnosti.

Čas briše marsikateri spomin, društvo pa je del spomina ujelo in se bo tako za vedno ohranilo. Dobljeni arhivski material je dragocen z več vidikov:

- uporabnost gradiva za druge raziskave;
- dostopnost gradiva, ki se zdaj hrani v matični državi;
- uporabnost gradiva pri iskanju grobov in podatkov svojcev, kar je društvo že nekajkrat izvedlo;
- vir informacij o slovenski migraciji v Egipt v prvi polovici 20. stoletja;
- ocena o številu pokopanih Slovencev v Egiptu.